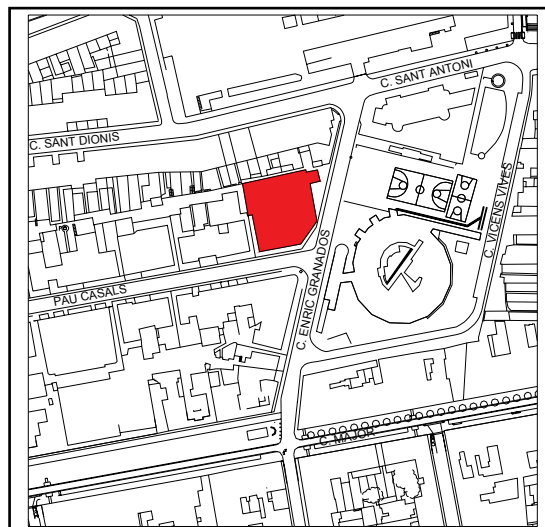

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

ESGLÉSIA PARROQUIAL SANT JAUME				E-31	
SITUACIÓ Carrer Pau Casals, 55		UTM 3074725			
Data Construcció	1971	Autor inicial	Masramon; Duixans; Bouvier.	Propietat	Bisbat
Data intervenció 1		Autor intervenció 1		Gestió	Propietari
Data intervenció 2		Autor intervenció 2		Contacte	

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	(PRP - 04)
Tipologia	Església
Superfície solar	1206'19 m2.
Superfície construïda	1412 m2.
Ús actual	Equipament Religios
Ús original	Equipament Religios
Usos recomanats	Equipament Religios

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Església parroquial del Veïnat projectada per l'equip d'arquitectes de Joaquim Mª Masramon de Ventós, d'una gran qualitat arquitectònica al seu interior i d'adaptació i relació amb l'entorn. De planta gairebé quadrada, el conjunt arquitectònic s'obre en un ampli atri amb voladís pla sostingut per pilars que li dona un aire de masia.

Al seu interior un gran espai diàfan amb sostre empostissat de fusta amb una lleugera pendent cap a l'altar i rematat amb un semicercle que dibuixa el terra esgraonat de l'altar. El sostre també conté dos lluernaris, un rectangular a l'entrada i un circular a prop de l'altar que, amb una claraboia sobre l'altar, li confereixen una atmosfera d'acolliment dins l'espai obert. La distribució de l'interior amb una capella lateral i passadís per la sagristia de darrera l'altar dibuixen una planta gairebé pentagonal que, amb la pendent del sostre, s'aconsegueix que tot prengui una dinàmica direccional cap a l'altar, convertint-lo en el centre d'interès.

Al seu interior trobem alguna imatge, de la qual destaquem una talla barroca de fusta policromada de la Puríssima Concepció.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1965 el bisbe Jubany decreta erigir la nova parròquia de Sant Jaume de Salt i fins que no es construeixi el nou temple el lloc de culte serà l'església de les Religioses de Santa Clara.

L'any 1969 els arquitectes Masramon i Duixans informen sobre el projecte a la Biblioteca Municipal.

L'any 1971, davant el perill provocat per les esquerdes de la volta de l'església de Santa Clara es trasllada el culte a l'església de l'Hospital Psiquiàtric.

L'any 1972 l'Arquebisbe de Barcelona Narcís Jubany beneeix l'església i consagra l'Altar.

A l'Arxiu del Col·legi d'Arquitectes, sobre aquesta obra, hi trobem Registre Plànol 9186 i Capsa 1856, 1857 i 1858.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen. Cal pintar la façana.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier. "Cronologia del Veïnat". Revista La Farga, núm.119. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1991. p. 13.

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CALDAS i BOSCH, Àngel. Notícia d'una Parròquia: Sant Jaume de Salt. Salt, Parròquia de sant Jaume de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

MARGENAT, Xavier. "XXV Aniversari de la Parròquia de St. Jaume". Revista La Farga, núm. 144. Salt, Casal dels Jubilats, Novembre-desembre de 1993. p. 20-22.

VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995

VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici projectat per Masramon, Duixans i Bouvier és, de nou, un exemple d'arquitectura senzilla i pragmàtica, fugint de monumentalismes i decoracions supèrflues. El seu valor arquitectònic rau en la interpretació actual de tipologies religioses històriques, adaptant el programa a una parcel·la urbana en cantonada, i integrant la seva arquitectura a l'entorn. Cal afegir el seu valor com a parròquia del Veïnat.

Al seu interior trobem alguna imatge, de la qual destaquem una talla barroca de fusta policromada de la Puríssima Concepció.